

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 4 ພຶສະພາ 2025 (5-4-2025)

ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງເຮົາ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຟລອຍ (Floyd) ບອກກຸ່ມນ້ອຍຂອງພວກເຮົາວ່າລາວຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນລາວໃຫ້ເຂົ້າໄປຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຕັມເວລາ. ຂັ້ນຕໍ່ໄປຕໍ່ໄປກໍຄືຕ້ອງໄປຝຶກອົບຮົມໃນໂຮງຮຽນພຣະຄຣິສຕະທັມຄັ້ມພີດ້ານສາສນາສາດ. ມີແຕ່ພຽງບັນຫານຶ່ງ: ທຶກເດືອນກ່ອນໜ້ານີ້ລາວໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວທີ່ຈະເປັນຜູ້ນຳພາໃນທຸລະກິດຄອບຄົວ. ການໄປໂຮງຮຽນສາສນາສາດຈະເຮັດໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຖືກຜູກມັດ. ພວກເຮົາໄດ້ຖາມລາວວ່າເຈົ້າວາງແຜນແນວໃດແລ້ວ. ລາວເວົ້າວ່າລາວໄດ້ອະທິຖານກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫາກຮູ້ວ່າເອື້ອຍແລະເຜົ່າຂອງລາວຈະຍ້າຍກັບຄືນບ້ານເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນການເຮັດທຸລະກິດຂອງຄອບຄົວ." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, "ສຸດຍອດເລີຍ! ເຈົ້າຈະເລີ່ມເຂົ້າໂຮງຮຽນເມື່ອໃດ?" ລາວຕອບວ່າ, "ເອີ, ຂ້ອຍກໍຍັງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເອີ້ນຂ້ອຍເຂົ້າໄປຮັບໃຊ້ບໍ? ຟລອຍມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງລາວແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສນອງການແກ້ໄຂ, ແຕ່ລາວມີບັນຫາໃນການເຫັນມັນ. ເຮົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ບໍ່ແນ່ໃຈຫຼືມີຄວາມທຸກລຳບາກ. ຄຳຖາມທີ່ບໍ່ແມ່ນ, "ພຣະເຈົ້າຈະຕອບສນອງບໍ?" ເລື້ອຍໆຄຳຖາມແມ່ນ, "ພວກເຮົາຈະຕອບສນອງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເຊື່ອແລະການເຊື່ອຟັງບໍ?" ບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດແນວນັ້ນ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມາເຖິງໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 2 ກະສັດ 4:1-2

1. ມີຍິງຄົນນຶ່ງຈາກພວກເມັງຂອງລູກຜູ້ທຳນວາຍຮ້ອງໃສ່ເອລີຊາວ່າ "ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄືຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເສັ້ງຊີວິດໄປແລ້ວແລະທ່ານກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຈົ້າໜີ້ໄດ້ມາເພື່ອຈະໄດ້ຈັບເອົາລູກສອງຄົນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປເປັນຂ້າທາດຂອງລາວ." 2. ເອລີຊາຕອບບາງວ່າ "ບອກຂ້ອຍມາດູວ່າ ຈະໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດສິ່ງໃດເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າ ຈົ່ງບອກຂ້ອຍ ເຈົ້າມີສິ່ງໃດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າແດ່?" ແລະນາງຕອບວ່າ "ຂ້າໃຊ້ຍິງຂອງທ່ານບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນເຮືອນນອກຈາກນ້ຳມັນນຶ່ງໝໍ້ດິນ"

ເອລີຊາໄດ້ຮັບເອົາຄຳເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃສ່ເກີບຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນອິສະຣາເອັນທີ່ເຄີຍເຫັນມາ, ເອລີຢາ. ເອລີຊາໄດ້ຂໍຢ່າງກ້າຫານໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ແລະລາວໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໃນທັນທີວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບລາວແທ້ໆ ແລະເຮັດວຽກຢ່າງມີພະລັງໂດຍທາງລາວ. ຜູ້ຊຽນ 2 ກະສັດໄດ້ລວມເອົາເລື່ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານເອລີຊາ. ເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງແມ່ໝ້າຍຜ່ານທາງເອລີຊາ. ບໍ່ມີຫຼາຍຄົນຮູ້ຈັກລູກຊາຍຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ແຕ່ບາງທີມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເວົ້າງ່າຍໆວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນລູກສິດຂອງເອລີຢາແລະເອລີຊາ. ມັນໄດ້ຖືກສເນົາວ່າແມ່ໝ້າຍແມ່ນແມ່ໝ້າຍຂອງໂອບາດີຢາ. ໜີ້ສິນອາດເກີດຂຶ້ນເມື່ອໂອບາດີຢາໄດ້ເຊື່ອຕົວ ແລະໃຫ້ການສນັບສນູນຜູ້ທຳນວາຍ 100 ຄົນທີ່ເຢເຊເບນຕັ້ງໃຈຂ້າເພື່ອຕອບໂຕ້ເອລີຢາ (1 ກະສັດ 18:1-16). ນັ້ນເປັນຄຳອະທິບາຍຢ່າງນຶ່ງ, ແຕ່ໜີ້

ສິນອາດເປັນຜົນມາຈາກການເສັງສະລະຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຮັດຕາມການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, 2 ກະສັດ 4:1 ເລົ່າເຣື່ອງກ່ຽວກັບແມ່ໝ້າຍຂອງລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ເອລີຊາ ແລະພັນລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນອັນໜັກໜ່ວງ. ນາງເປັນໜີ້ເຈົ້າໜີ້, ແລະຍ້ອນຜິວຕາຍ, ນາງຈຶ່ງບໍ່ມີທາງຈ່າຍມັນໄດ້. ເພື່ອແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ກະກຽມເອົາລູກສອງຄົນຂອງນາງໄປເປັນທາດ. ໃນການຕອບສະໜອງ, ເອລີຊາຖາມຄຳຖາມທີ່ງ່າຍໆວ່າ: "ເຈົ້າມີຫຍັງຢູ່ໃນເຮືອນ?" (ຂໍ້ 2). ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, "ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນເຮືອນນອກຈາກນ້ຳມັນໃນໝໍ້ດິນ" (ຂໍ້ 2). ອັນນີ້ແມ່ນສະຖານະການທີ່ຮ້າຍແຮງແລະແມ່ນອັນການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ. ຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າການກະທຳຂອງແມ່ໝ້າຍສາມາດຊີ້ນຳເຮົາໃຫ້ເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງນາງໄດ້ແນວໃດ. (1) **ນີ້ບໍ່ແມ່ນການຮ້ອງໄຫ້ສຳລັບຄວາມຍຸຕິທັມແຕ່ເປັນການຮ້ອງຂໍຄວາມເມດຕາ.** ເຈົ້າໜີ້ພຽງແຕ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍການເອົາເດັກນ້ອຍມາເປັນທາດ. ການຮ້ອງໄຫ້ຂອງນາງບໍ່ແມ່ນເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດແຕ່ໃຫ້ຄວາມເມດຕາຕໍ່ນາງແລະລູກຂອງນາງ. ນີ້ບອກພວກເຮົາວ່ານາງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາ. (2) **ນາງຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ເອລີຊາ, ແຕ່ນາງຍັງສແວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ.** ການເຮັດໃຫ້ຄວາມຈຳເປັນຂອງນາງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ເພາະນາງຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນການສ່ວນຕົວ. (3) **ການຮ້ອງໄຫ້ຂອງນາງສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ນແທ້ຈິງ.** ການປະເຊີນໜ້າກັບອະນາຄົດໂດຍບໍ່ມີຫຍັງນອກເໜືອຈາກນ້ຳມັນໝໍ້ນຶ່ງຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມທຸກຍາກແລະຄວາມສິ້ນຫວັງ. ນາງໄດ້ສແວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າເພາະນາງຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເໝືອກວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາຄາດຫວັງຫຼືສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາລັ່ງເລທີ່ຈະສແວງຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາລັ່ງເລທີ່ຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າເພາະວ່າ: ການຍອມຮັບວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອບາງຄັ້ງຖືກເບິ່ງວ່າເປັນການຍອມຮັບຄວາມອ່ອນແອ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາອ່ອນແອ. ເຮົາອາດສົງສັຍຄວາມເຕັມໃຈຂອງພຣະອົງທີ່ຈະເຮັດວຽກຢ່າງອັດສະຈັນ, ຫຼືຢ້ານວ່າເຮົາຈະບໍ່ມັກການແກ້ໄຂຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະມີເຫດຜົນອັນໃດກໍ່ຕາມ, ເຮົາກໍ່ປຸງແປງຕົວເອງເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາແລະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດ. ໄປໂລໄດ້ສິ້ນສຸດຈົດໝາຍຂອງເພິ່ນເຖິງຊາວເອເຟໂຊດ້ວຍຄຳເຕືອນນີ້: "ບັດນີ້ພຣະອົງຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາທູນຂໍ ຫຼືຄິດໄດ້ ຕາມອຳນາດທີ່ເຮັດໃນຕົວພວກເຮົາ-ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີສະຖາຣາສີໃນຄຣິສຕະຈັກແລະໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຕລອດໄປເປັນນິດ, ອາແມນ" (ອຟຊ. 3:20-21). ບາງຄັ້ງເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຕືອນວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຄວາມເຕັມໃຈຂອງພຣະອົງທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດສ່ວນຕົວແລະບັນຫາຂອງພວກເຮົາ. ແລະບາງຄັ້ງມັນໃຊ້ຮູບແບບຂອງການມະຫັສຈັນ.

ເປັນຫຍັງບາງຄັ້ງເຮົາຈຶ່ງລັ່ງເລທີ່ຈະຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາທີ່ເຮົາຕ້ອງການ?

2. 2 ກະສັດ 4:3-4

3. ແລ້ວເອລີຊາກ່າວວ່າ "ຈົ່ງອອກໄປນອກບ້ານຂໍຢືມພາຊະນະເບົາຈາກເພື່ອນບ້ານທຸກຄົນຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງຢືມມາຫຼາຍອັນເທົ່າທີ່ຢືມໄດ້. 4. ແລ້ວຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນບົດປະຕູຂັງຕົວເຈົ້າແລະລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຈົ້າໄວ້ແລະຈົ່ງເຫນົ້າມັນໃສ່ພາຊະນະທັງໝົດຖ້າໜ່ວຍໃດເຕັມແລ້ວໃຫ້ຕັ້ງໄວ້ຕ່າງທາກ."

ຄວາມຈຳເປັນຂອງແມ່ໝ້າຍແມ່ນສະເພາະ: ລາວຕ້ອງຈ່າຍໜີ້ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລາວເອົາລູກໄປແລະຈ້າງພວກເຂົາເປັນທາດເພື່ອໃຊ້ໜີ້ສິນ. ໃນຂໍ້ນີ້, ເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານເອລີຊາ, ໂດຍໃຫ້ຄຳແນະນຳສະເພາະແກ່ແມ່ໝ້າຍ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມີການເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ນີ້ຫຼາຍກວ່າການຊຳລະໜີ້ສິນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອເຊີນແມ່ໝ້າຍໃຫ້ເຕີບໂຕໃນຄວາມເຊື່ອ. ຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ຈະແຈ້ງວ່າ: ຜ່ານທາງເອລີຊາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກແມ່ໝ້າຍໃຫ້ເກັບພາຊະນະຫຼາຍເທົ່າທີ່ນາງສາມາດຊອກໄດ້, ເອົາມັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງນາງ, ແລະເລີ່ມຖອກນ້ຳມັນຈາກໄຫຂອງນາງໃສ່ພວກມັນ. ເມື່ອຖັງເຕັມແລ້ວ, ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ຖັງອີກໜ່ວຍໃໝ່. ແຕ່ປໂຍກທີ່ສຳຄັນໃນຂໍ້ 3 ແມ່ນ: "ຢ່າເອົາພຽງແຕ່ສອງສາມອັນ." ຜູ້ປະຕິບັດການໃນຕົວຂ້ອຍຄົງຈະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງເກັບກະຖັງດຽວເທົ່ານັ້ນ

ເພາະວ່າມີນ້ຳມັນທີ່ຈະຕື່ມໃສ່ໄດ້. ແລະມັນຈະຊ່ວຍຂ້ອຍໄດ້ຈັ່ງໃດຫວະ?" ຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ "ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍເອີຍ" (ມັດທາຍ 8:26) ຄວາມເຊື່ອແມ່ນສິ່ງທີ່ 2 ກະຫ. 4:3-4 ເວົ້າເຖິງ. ນີ້ຖືເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຜູ້ເຊື່ອຖືໃນມື້ນີ້. ການສຶກສາທັງໝົດນີ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຖືຊອກຫາມີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພິເສດທີ່ເຮັດວຽກກັບພວກເຮົາແລະຜ່ານພວກເຮົາ. ເພື່ອເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາຂໍ້ພຣະຄໍ້າພີເຫຼົ່ານີ້, ສາມຄໍາຕອບກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອພື້ນຖານໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນການເຮັດວຽກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ. (1) **ເຮົາຕອບສະໜອງດ້ວຍສັດທາທີ່ເຊື່ອຟັງ.** ຄວາມຈິງທີ່ງ່າຍດາຍແມ່ນແມ່ໝ້າຍຕ້ອງເຮັດຕາມຄໍາແນະນໍາສະເພາະເຫຼົ່ານີ້. ຄວາມແຕກຕ່າງໃດໆກໍຕາມຈະຂັດຂວາງຂະບວນການ. (2) **ພວກເຮົາຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ຄາດຫວັງ.** ການເກັບພາຊະນະໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ນາງສາມາດເຮັດໄດ້ເປັນສັນຍານທີ່ຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ນາງຄາດຫວັງໃນພຣະເຈົ້າ. ນາງເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. (3) **ພວກເຮົາຕອບສະໜອງໂດຍການໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊັບພະຍາກອນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາມີ.** ຖ້າເຈົ້າມີທັງໝົດທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນໄຫຂອງເຈົ້າແມ່ນໄຫນ້າມັນ, ມັນຈະມີຄ່າຫຼາຍຂຶ້ນໃນທັນທີເພາະມັນເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ. ແຕ່, ເພື່ອນາງຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງມອບສິ່ງທີ່ນາງມີໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າແລະໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ການດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມວັດຖຸນິຍົມຂອງພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈໍາເປັນກັບບາງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ໃນຖານະເປັນສິດຍາພິບານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບປະກັບບຸກຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຈໍາເປັນອັນຮີບດ່ວນ. ໃບເກັບເງິນຄ່າໄຟຟ້າຫຼືຄ່າເຊົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຮອດກໍານົດໃນມື້ນີ້, ຫຼືຖັງນໍ້າມັນເຖິງຂີດເປົ່າ, ແລະຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຂົາແມ່ນຍັງໄກເຖິງ 500 ກິໂລແມັດ. ແຕ່ຫຼັງຈາກການສືບສວນແລະການສົນທະນາບາງຢ່າງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພວກເຂົາມີເງິນທີ່ຈະຊື້ຢາສູບຫຼືເຫຼົ້າທຸກໆອາທິດຫຼືກາເຟທຸກໆເຊົ້າ. ຄວາມຕ້ອງການແມ່ນແທ້ຈິງ, ແຕ່ວ່າມັນເປັນຜົນມາຈາກການດູແລທີ່ບໍ່ດີ. ແນວໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ໂດຍຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງແມ່ໝ້າຍວ່າພຣະເຈົ້າເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ຕັ້ງຕົວເຮົາເອງເພື່ອຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີສໍາລັບພວກເຮົາ. ສ້າງບ່ອນເກັບສໍາລັບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງສິ່ງທີ່ມັນເບິ່ງຄືແນວໃດ.

ການກະທຳຂອງເຮົາສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອໃນການຈັດຕັ້ງມຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?

3. 2 ກະສັດ 4:5-7

5. ຍິງນັ້ນກໍລາໄປແລະປີດປະຕູຂັງຕົວນາງແລະລູກຊາຍຂອງນາງໄວ້ລູກຊາຍໄດ້ສົ່ງພາຊະນະມາໃຫ້ແລະນາງກໍເຫນົ້າມັນໃສ່ບັນດາພາຊະນະເຫຼົ່ານັ້ນ. 6. ແລະຢູ່ມາເມື່ອພາຊະນະເຕັມໝົດແລ້ວນາງຈຶ່ງບອກລູກຊາຍວ່າ “ເອົາພາຊະນະມາໃຫ້ແມ່ອີກໜ່ວຍນຶ່ງ” ແລະລາວຕອບນາງວ່າ “ບໍ່ມີອີກແລ້ວ” ແລ້ວນໍ້າມັນກໍຢຸດໄຫຼ. 7. ນາງໄດ້ໄປເລົ່າເຮື່ອງນັ້ນໃຫ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຟັງ ແລະເພິ່ນບອກວ່າ “ຈຶ່ງໄປຂາຍນໍ້າມັນເອົາເງິນໄປຊຳລະໜີ້ຂອງເຈົ້າ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ເຈົ້າແລະລູກຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ລ້ຽງຊີວິດ.”

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງເອລີຊາ, ແມ່ໝ້າຍແລະລູກຊາຍຂອງນາງກໍເຊື່ອຟັງໃນທັນທີ. ນາງໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ເຮັດຢ່າງແນ່ນອນ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າໂດຍຜ່ານການຍ້າຂອງຄໍາສັບຕ່າງໆໃນຂໍ້ພຣະຄໍ້າພີເຫຼົ່ານີ້. ເມື່ອພາຊະນະຖືກເກັບ, ມັນແມ່ນເວລາແຫ່ງຄວາມຈິງ. ນາງໄດ້ເອົານໍ້າມັນໃນໝໍ້ຂອງນາງມາ ແລະເລີ້ມຖອກໃສ່. ເຈົ້ານິກພາບໄດ້ບໍ່ວ່ານາງຕ້ອງຮູ້ສຶກປະລາດໃຈເມື່ອກະບ່ອງນໍ້າມັນເຕັມຖັງທໍາອິດ, ແຕ່ກໍຍັງມີນໍ້າມັນຢູ່ໃນໝໍ້ຢູ່ບໍ່? ເຈົ້າສາມາດນິກພາບໄດ້ເຖິງຄວາມອັດສະຈັນແລະຄວາມເກງຂາມທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ນໍ້າມັນໄຫຼອອກມາຢ່າງອັດສະຈັນ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕື່ມນໍ້າມັນທຸກໄຫໃຫ້ເຕັມຢ່າງອັດສະຈັນ, ແລະ ຖ້ອຍຄໍາໃນຂໍ້ທີ 6 ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ນໍ້າມັນຢຸດໄຫຼເພາະບໍ່ມີຖັງຕື່ມອີກ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນແບບທີ່ໜ້າປະລາດໃຈ?

ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດກັບເຮືອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຖັງບັນຈຸນໍ້າມັນ? ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນເປັນຄໍາແນະນໍາທີ່ຈະເຫັນວ່າແມ່ໝ້າຍໄດ້

ໄປແລະບອກຄົນຂອງພຣະເຈົ້າສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ນາງເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕື່ມນ້ຳມັນໃສ່ຖັງນັ້ນຢ່າງອັດສະຈັນ. ນາງອາດມີຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງວ່າຈະເຮັດແນວໃດ, ແຕ່ນາງໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໂດຍການສືບຕໍ່ສແວງຫາການຊື່ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນຄຳແນະນຳທີ່ຊັດເຈນແລະປະຕິບັດຕາມໄດ້: "ໄປຂາຍນ້ຳມັນແລະຊຳລະໜີ້ຂອງເຈົ້າ; ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າສາມາດຢູ່ກັບສ່ວນທີ່ເຫຼືອໄດ້" (ຂໍ້ 7). ນີ້ແມ່ນການມະຫັສຈັນແທ້ຈິງ. ໃນທາງດ້ານວິຊາການ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການອັດສະຈັນແມ່ນການກະທຳທີ່ເຫດການທີ່ຖືກຈັດຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ໂຈະອຳນາດຂອງມະນຸດທີ່ມະຊາດແລະເຫັນພ້ອມກັບພຣະລັກສະນະແລະແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຍັງເຮັດການອັດສະຈັນໃນມື້ນີ້. ລະເບີດຝັງດິນທີ່ເຮົາຕ້ອງຫຼີກລ້ຽງທີ່ນີ້ແມ່ນການສລຸບແບບຜິວຜີນແລະທີ່ໄປຈາກເຮືອງນີ້ທີ່ເວົ້າວ່າ, "ເຮືອງຂອງແມ່ໝ້າຍສອນວ່າພຣະເຈົ້າຈະເອົາເຈົ້າອອກຈາກໜີ້ຖ້າເຈົ້າທູນຂໍແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງ." ນັ້ນແມ່ນການແປທີ່ບໍ່ດີແລະຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ດີ. ໃນຂ່າວປະເສີດ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູເຮັດການອັດສະຈັນແລະຫຼັງຈາກນັ້ນບອກຄົນບໍ່ໃຫ້ບອກໃຜ. ອັນນີ້ອາດຟັງໄດ້ວ່າເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບສັນຊາດຍານຈົນກວ່າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າຈຸດເດັ່ນຂອງວຽກຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນການອັດສະຈັນ. ການອັດສະຈັນໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແລະພຣະອົງຜູ້ດຽວສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ລອດ. (1) ເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ຈຳກັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງສາມາດເຮັດຫຼືສນອງໃຫ້. ຊັບພະຍາກອນຂອງພຣະອົງແມ່ນບໍ່ຈຳກັດແລະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ທຸກເວລາ. (2) ເມື່ອພວກເຮົາຂາດເຂີນໃນບາງບ່ອນຂອງຊີວິດພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສາມາດເອີ້ນຫາພຣະອົງໄດ້. ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຈິງນີ້ແມ່ນຄຸນລັກສະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າມີ. (3) ເມື່ອເຮົາຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາທີ່ເຮົາຕ້ອງການ, ພຣະອົງຈະບອກເຮົາໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. (4) ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີພາລະທີ່ຈະຕອບສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຄຳນິຍາມທາງວິຊາການຂອງການອັດສະຈັນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະອົງຈະຕອບສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າລັ່ງເລທີ່ຈະຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າ. ແລະຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານເຮັດ, ຈົ່ງຊອກຫາພຣະທັດ(ມີ)ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະທຳການຢູ່ນັ້ນ.

ເຮົາຈະໄວ້ວາງໃຈໄດ້ແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາໃຫ້ໃນເວລາທີ່ເຮົາຕ້ອງການ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບພວກເຮົາ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.** ບາງຄັ້ງມັນອາດຈະເປັນການຍາກທີ່ຈະຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຈຳເປັນແລະຄວາມຕ້ອງການໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າຄວາມຕ້ອງການທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ.
- **ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.** ລົດຄວາມອວດຕົວຂອງທ່ານລົງແລະຍົກສູງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໂດຍການຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານໃນຍາມທີ່ທ່ານມີຄວາມຈຳເປັນ. ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນເຮືອງຂອງການອະທິຖານທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ.
- **ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ.** ຊອກຫາມືຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ເປີດເຜີຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ວິທີທີ່ທ່ານສາມາດເປັນພອນໂດຍການຕອບສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຖານະການໝົດຫວັງ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ມີສະຕິປັນຍາ, ອ່ອນໄຫວ, ແລະມີຄວາມເມດຕາສົງສານເພື່ອຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຈຳເປັນ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA